

Taalvouten: *Het gebruik van ‘hun’ als onderwerp en meewerkend voorwerp in het Nederlands*

Abstract

Een van de meest bekende taalfouten is het gebruik van *hun* als onderwerp. Met name hoger opgeleiden hebben hier dankzij hun educatie een afkeer voor gekregen. Het gebruik van *hun* wordt daardoor al snel als fout gezien, in welke functie dan ook. De prescriptieve regels beschrijven namelijk dat als meewerkend voorwerp wel het voornaamwoord *hun* gebruikt dient te worden. Verwacht werd dat hoger opgeleiden door deze afkeer ook het gebruik van *hun* als meewerkend voorwerp af zouden keuren. Dit effect van hypercorrectie werd middels het beoordelen van zinnen op een vragenlijst gevonden binnen een groep van 39 hoger opgeleiden met een leeftijd van 18 tot 25 jaar. De hoger opgeleiden verkiezen het voornaamwoord *hen* in plaats van *hun* als meewerkend voorwerp. Daarnaast werd *hun* als onderwerp duidelijk minder acceptabel gevonden dan *zij*.

Inleiding

Wat gaat er allemaal door je hoofd wanneer je jouw Facebook opent? Naast alle schattige foto's van dieren of onbedoeld grappige filmpjes van mensen die een pijnlijke val maken, kom je ongetwijfeld ook veel talige berichten tegen. Tante Nellie die schrijft over haar kleinkinderen die nu al *groter als haar* zijn, of een oud klasgenootje die met *me schatje* op vakantie is naar een ver tropisch land. Zelf ben ik erg gevoelig voor de tenenkrommende taalfouten die zo nu en dan gemaakt worden. Ik ben, zoals Sherman & Švelch Jaroslav (2015) mij zouden beschrijven, een echte *Grammar Nazi*. Hoewel een *Grammar Nazi* beschreven wordt als iemand die geen deskundige is en zich vooral toespitst op spellingsfouten, is deze ook gefocust op veel voorkomende taalfouten. Bekenden die mij berichtjes sturen met taalfouten kunnen dan ook zeker een berichtje met verbetering terugverwachten. Eerder beschreven fouten geven mij jeuk en deze moeten en zullen verbeterd worden. Mijn mede-*Grammar Nazis* en ik worden hierdoor niet altijd gezien als de meest prettige personen. Niemand vindt het immers leuk om constant door iemand verbeterd te worden. Maar heeft niet iedereen een stukje *Grammar Nazi* in zich?

Neem nu het voornaamwoord *hun*. Velen gebruiken dit voornaamwoord als onderwerp. Met het onderwerp wordt de handelende persoon in de zin bedoeld. In de zin *Hun eten een appel* is *Hun* dus het onderwerp. Het gebruik van *hun* als onderwerp is een van de meest gemaakte, en daardoor ook meest gehate, fouten. Met name hoger opgeleiden keuren *hun* als onderwerp sterk af (Hubers, Trompenaars, Collin, de Schepper & de Hoop, 2019). Een zin als *Hun eten een appel* wordt beschouwd als ongrammaticaal. Het gebruik ervan zou volgens velen een teken van domheid of luiheid zijn, of een gebrek aan educatie. In het onderwijs wordt namelijk nog altijd de traditionelere en formelere taalvariatie toegepast (Gondelaers & van Hout, 2012). Afwijken van de prescriptieve regels hoort daar niet bij. Met goede educatie zal dus mogelijk eerder gekozen worden voor het formele, prescriptieve gebruik. Toch is taal erg veranderlijk en wordt er door meerdere taalwetenschappers gepleit om deze taalveranderingen ook te omarmen. Van Bergen, Stoop, Vogels & De Hoop (2011) behoren tot deze taalwetenschappers. Hoewel het gebruik van *hun* als onderwerp volgens de prescriptieve regels misschien niet klopt, kan *hun* volgens hen wel fungeren als een functioneel en effectief voornaamwoord als het gebruikt wordt als onderwerp. Onderzocht is namelijk dat *hun* enkel kan verwijzen naar levende wezens, een eigenschap die *zij* en *ze* niet hebben. Wanneer dit voornaamwoord gebruikt wordt is men dus al in staat om te interpreteren dat de zin levende wezens betreft. Het gebruik van *hun* als onderwerp elimineert dan de niet-levende wezens in de

interpretatie. Een zin als *Hun hangen aan de kapstok* kwamen Van Bergen et al. (2011) niet tegen in het Corpus Gesproken Nederlands, maar zinnen als *Hun eten een appel* of *Hun moeten nu stoppen* echter wel. Het verschil in levendheid, ook wel animacy, geeft hierin de doorslag. Ondanks de voordelen zal het nog een hele tijd duren voordat *hun* als onderwerp door iedereen geaccepteerd wordt.

Maar als *hun* wordt afgekeurd als onderwerp door (met name) hoger opgeleiden, hoe worden andere grammaticale functies dan beoordeeld door deze zelfde groep hoger opgeleiden? Blijven de sterke negatieve gevoelens ten opzichte van het voornaamwoord *hun* dan bestaan? Volgens de prescriptieve regels moet *hun* namelijk juist wel gebruikt worden wanneer er sprake is van een meewerkend voorwerp. Een meewerkend voorwerp is een zinsdeel dat de uitgedrukte handeling in de zin niet rechtstreeks ondergaat, maar de rol van ontvanger aanneemt. In de zin *Ik geef hun een bloemetje* is *hun* het meewerkend voorwerp. Als hoger opgeleiden zo erg ‘steigeren’ als ze *hun* zien staan, keuren ze *hun* dan wel goed wanneer dit gebruikt wordt als meewerkend voorwerp? Wanneer hoger opgeleiden ook *hun* als meewerkend voorwerp afkeuren is er sprake van hypercorrectie. Hubers et al. (2019) beschrijven dit fenomeen van foutieve correctie als een gevolg van educatie. Hoger opgeleiden zullen dan ten gevolge van educatie geneigd zijn om *hun* te bestempelen als foutief, waardoor zij een goede formulering foutief corrigeren.

Om vast te stellen wat hoger opgeleiden vinden van het gebruik van *hun* is de volgende onderzoeksvraag opgesteld: Welke mate van acceptabiliteit geven Nederlandssprekende adolescenten op hbo- of wo-niveau aan voor het gebruik van *hun* als onderwerp en *hen* meewerkend voorwerp in zinnen ten opzichte van *zij* als onderwerp en *hun* als meewerkend voorwerp op een 7-punts Likertschaal?

Verwacht wordt dat hoger opgeleiden zinnen waarin *hun* wordt gebruikt voor zowel onderwerp als meewerkend voorwerp niet goed zullen keuren. Enerzijds wordt het gebruik van *hun* dus correct verbeterd (bij het onderwerp), anderzijds wordt het gebruik van *hun* foutief verbeterd (bij het meewerkend voorwerp). Dit als gevolg van educatie, waardoor hypercorrectie optreedt.

Om de onderzoeksvraag te kunnen beantwoorden wordt een vragenlijst uitgezet, waarbij adolescenten op hbo- of wo-niveau gevraagd wordt om zinnen te beoordelen op mate van acceptabiliteit. In deze vragenlijst zullen net zo veel correcte als foutieve zinnen voorkomen, gericht op *hun* als onderwerp en meewerkend voorwerp. De groep participanten wordt gevraagd om aan te geven hoe acceptabel zij de gegeven zin vinden. De oordelen die de participanten aan kunnen geven lopen van ‘Zeer slecht’ tot ‘Zeer goed’.

Methoden

Om de onderzoeksvraag te beantwoorden is cross-sectioneel, kwantitatief onderzoek gedaan. Zoals eerder beschreven is voor dit onderzoek gebruik gemaakt van een vragenlijst. Deze is opgezet in het online-programma Qualtrics. Qualtrics maakt het makkelijk om verschillende functies toe te passen met betrekking tot het aanbieden van de vragenlijst. Zo is verwerkt dat iedere vraag ingevuld moest worden, de vragen gerandomiseerd aangeboden moesten worden en dat de vragenlijst gesplitst aangeboden werd. Om te zorgen dat er geen correctie of opmerkzaamheid plaatsvond bij het zien van een goede en foute versie van een zin werd gewerkt met twee verschillende vragenlijsten. De eerste helft van de participanten kreeg vragenlijst 1 aangewezen en de andere helft werd gevraagd vragenlijst 2 in te vullen. De verdeling tussen vragenlijst 1 en 2 gebeurde at random.

Voor de vragenlijst werd een lijst opgesteld van 40 zinnen. Van deze 40 zinnen werd een correcte en een foutieve versie geformuleerd. In het totaal zijn er dus 80 zinnen gebruikt (Bijlage 1). De complete lijst bestond uit 20 zinnen waarbij de mening van de participanten gevraagd werd over het onderwerp, 20 zinnen waarbij de mening gevraagd werd over het meewerkend voorwerp en de andere 40 zinnen waren fillers. Enkele voorbeelden van doelzinnen zijn weergegeven in Tabel 1.

Tabel 1: Voorbeelden gebruikte zinnen

Grammaticale functie	Grammaticaliteit	Voorbeeldzin
Onderwerp	Correct	Zij eten appels.
	Incorrect	Hun eten appels.
Meewerkend voorwerp	Correct	Ik heb hun gezien bij het concert afgelopen zomer.
	Incorrect	Ik heb hen gezien bij het concert afgelopen zomer.

Aan de doelzinnen werden fillers toegevoegd om te zorgen dat de participanten niet doorkregen dat het onderzoek gericht kon zijn op het gebruik van *hun*. Voor deze fillers werden onder andere zinnen gebruikt met *groter dan* of *groter als*, zinnen als *Ik irriteer me* of *Ik erger me*, of zinnen met een *tantebetje* fout. *Tantebetje* fouten zijn stijlfouten, waarbij twee hoofdzinnen samen worden gevoegd met onjuiste inversie. Een voorbeeld van een *tantebetje* zin is bijvoorbeeld: *We gaan straks naar de Efteling en komen we pas laat in de avond thuis*. Een volledig overzicht van de fillers is terug te vinden in Bijlage 1.

De participanten die de vragenlijst in hebben gevuld waren adolescenten, van 18 tot 25 jaar, die ten minste een hbo of wo opleiding volgen of hebben gevolgd. Het werven van de participanten is gedaan via eigen netwerk. In het eigen netwerk is de vragenlijst verspreid via sociale media. Het geslacht van de participanten werd in dit onderzoek niet meegenomen. Met dit onderzoek werd getracht ten minste 30 participanten te werven.

Iedere participant kreeg in het totaal 40 zinnen te zien, waarvan vijf correcte en vijf incorrecte zinnen gericht op onderwerp, vijf correcte en vijf incorrecte zinnen gericht op meewerkend voorwerp en 20 fillers. Van elk van deze zinnen werd de participanten gevraagd om een oordeel te geven op een 7-punts Likertschaal (1 = zeer slecht, 2 = slecht, 3 = redelijk slecht, 4 = neutraal, 5 = redelijk goed, 6 = goed, 7 = zeer goed).

Om de scores van de participanten te kunnen vergelijken werd per participant een gemiddelde berekend voor *Onderwerp Correct*, *Onderwerp Incorrect*, *Meewerkend Voorwerp Correct* en *Meewerkend Voorwerp Incorrect*. Deze gemiddeldes werden vervolgens opgenomen als variabelen voor de statistische analyse. Middels Repeated Measures ANOVA is bekeken of er sprake is van een significant effect van Grammaticaliteit en Grammaticale Functie op de acceptabiliteit van de zinnen. Door gebruik te maken van deze analysemethode kunnen twee factoren met meerdere levels vergeleken worden. In dit onderzoek zijn dit de factoren Grammaticaliteit en Grammaticale Functie, met levels correct en incorrect (Grammaticaliteit) en onderwerp en meewerkend voorwerp (Grammaticale Functie).

Resultaten

In het totaal zijn er 39 vragenlijsten ingevuld, waarvan enkele onvolledig ingevulde vragenlijsten zijn verwijderd. Uiteindelijk zijn er 36 bruikbare vragenlijsten overgebleven, waarvan achttien vragenlijst 1 betreffen en achttien vragenlijst 2.

Uit een 2x2 Repeated Measures ANOVA met binnen-subject-factoren Grammaticale Functie (onderwerp, meewerkend voorwerp) en Grammaticaliteit (incorrect, correct) en de afhankelijke variabele acceptabiliteit bleek het volgende. Aan de assumpties van sfericiteit, normaal verdeeldheid en meetniveau is voldaan. Contrasten lieten zien dat de correcte zinnen ($M = 4.42$, $SD = 0.13$) een significant hogere acceptabiliteit als gevolg hadden ten opzichte van incorrecte zinnen ($M = 3.33$, $SD = 0.10$); $F(1,35) = 36.74$, $p < .001$, $\eta^2_p = .51$. In Figuur 1 is te zien dat de gemiddelde acceptabiliteit voor de correcte zinnen hoger is dan voor de incorrecte zinnen.

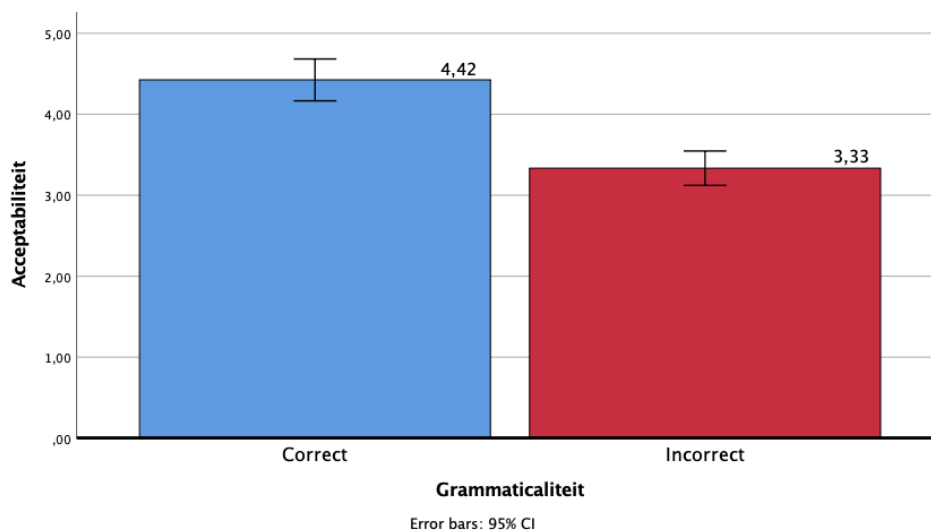

Fig. 1: Acceptabiliteit correcte versus incorrecte zinnen

Figuur 2 laat zien dat het onderwerp ($M = 3.70$, $SD = 0.08$) significant minder acceptabel bleek dan van het meewerkend voorwerp ($M = 4.06$, $SD = 0.11$); $F(1,35) = 11.29$, $p = .002$, $\eta^2_p = .24$.

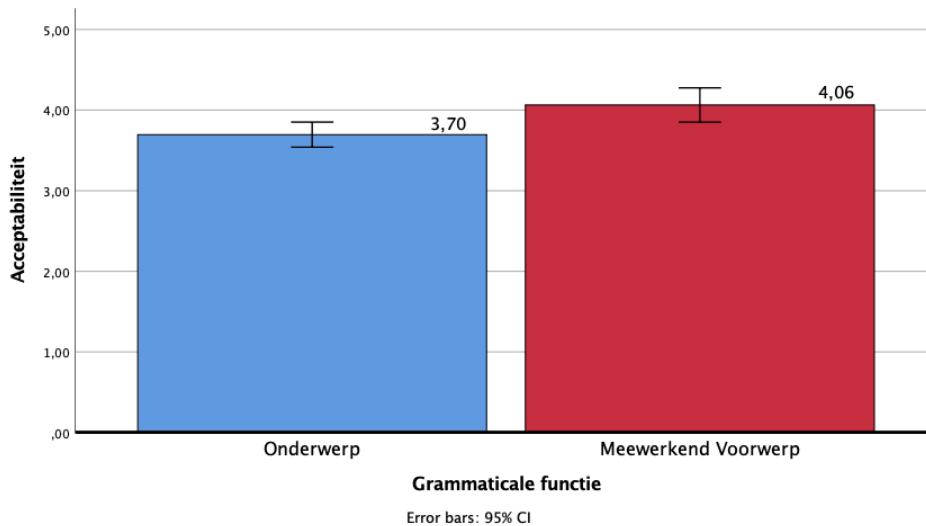

Fig. 2: Acceptabiliteit Onderwerp versus Meewerkend Voorwerp

Tot slot bleek er een significant interactie-effect te bestaan tussen de Grammaticaliteit en de Grammaticale functie op de acceptabiliteit van de zinnen. Figuur 3 illustreert dit interactie-effect door middel van de kruisende lijnen. Het verschil in de acceptabiliteit van correcte zinnen met onderwerp ($M = 5.62$, $SD = 0.12$) en incorrecte zinnen met onderwerp ($M = 1.77$, $SD = 0.16$) bleek significant af te wijken van het verschil in de acceptabiliteit van correcte zinnen met meewerkend voorwerp ($M = 3.23$, $SD = 0.21$) en incorrecte zinnen met meewerkend voorwerp ($M = 4.90$, $SD = 0.17$); $F(1,35) = 165.76$, $p < .001$, $\eta^2_p = .83$. Figuur 4 laat zien dat het gebruik van *zij* als onderwerp en het gebruik van *hen* als meewerkend voorwerp geprefereerd werden ten opzichte van *hun* voor beide grammaticale functies. Te zien is dat dit enerzijds de correcte vorm (onderwerp) is, maar anderzijds de incorrecte vorm (meewerkend voorwerp).

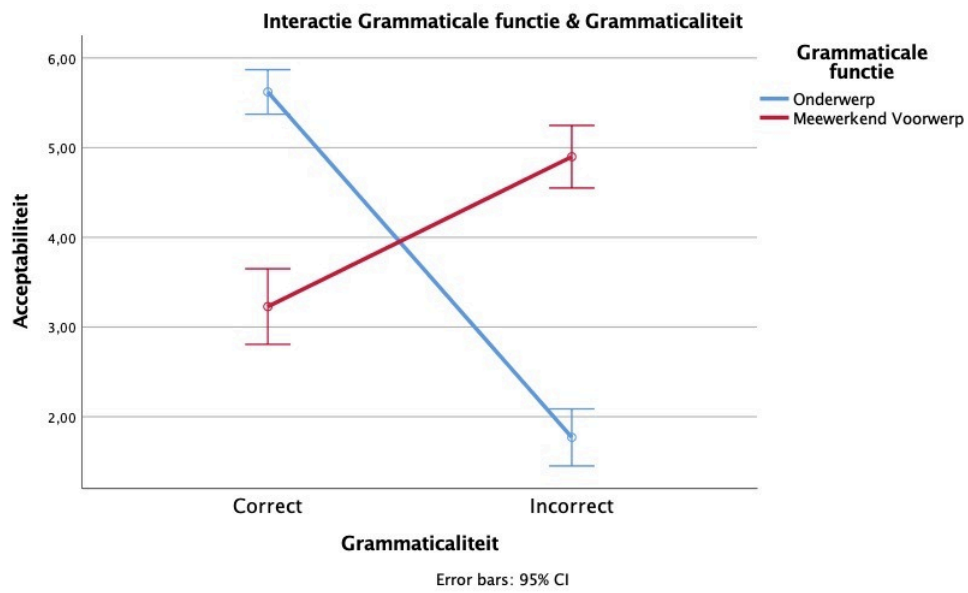

Fig. 3: Line-chart interactie Grammaticale functie & Grammaticaliteit

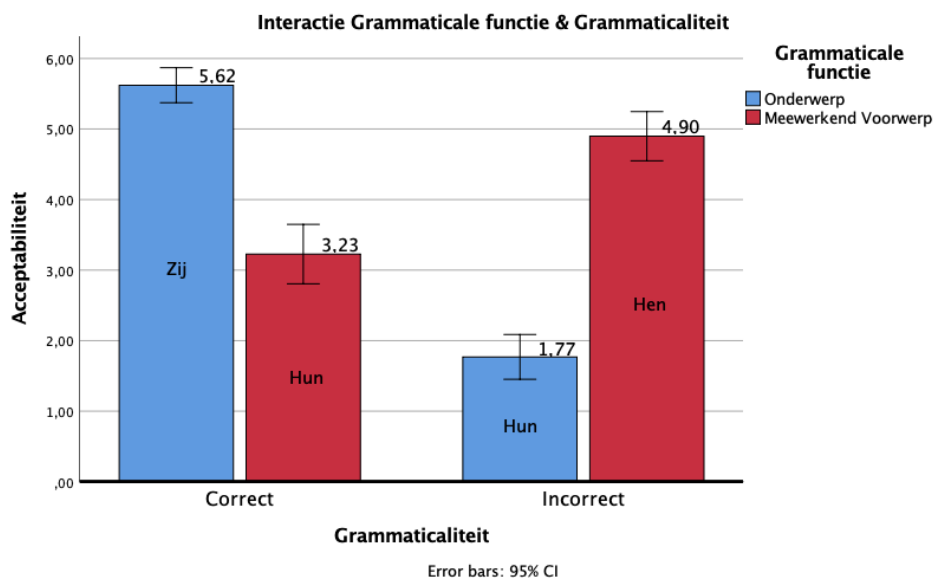

Fig. 4: Box-chart interactie Grammaticale functie & Grammaticaliteit

Discussie

In dit onderzoek werd getracht antwoord te vinden op de vraag: Welke mate van acceptabiliteit geven Nederlandssprekende adolescenten op hbo- of wo-niveau aan voor het gebruik van *hun* als onderwerp en *hen* meewerkend voorwerp in zinnen ten opzichte van *zij* als onderwerp en *hun* als meewerkend voorwerp op een 7-punts Likertschaal? Gezien het feit dat mensen (met name hoger opgeleiden) geneigd zijn om het gebruik van *hun* te verbeteren, werd verwacht dat de hoger opgeleiden ook het correcte gebruik van *hun* (foutief) zouden corrigeren. Dit omdat zij tijdens hun opleiding geleerd hebben dat het gebruik van *hun* niet goed is.

Gevonden werd dat de hoger opgeleiden de correcte zinnen een hogere score van acceptabiliteit gaven dan de incorrecte zinnen. Daarnaast bleek de acceptabiliteit onder de participanten voor het onderwerp significant lager te liggen dan voor het meewerkend voorwerp. Daarbij werd *zij* gemiddeld acceptabeler gezien dan *hun* voor het onderwerp. Echter het meest interessant was het gegeven dat inderdaad de zinnen met *hun* bestempeld werden als minder acceptabel. Dit was het geval voor zowel *hun* als onderwerp en *hun* als meewerkend voorwerp. In dit onderzoek wordt *hen* als meewerkend voorwerp in een zin dus blijkbaar acceptabeler bevonden dan *hun*, ook al gaat dit tegen de prescriptieve regels in.

In andere woorden, er werd hypercorrectie gevonden bij het gebruik van *hun*. Omdat de participanten allemaal onder de groep hoger opgeleiden te rekenen zijn, is het effect van educatie een mogelijke oorzaak (Huberts et al., 2019). Op school ligt de nadruk erg op het onderwijzen van de prescriptieve regels (Gondelaers & van Hout, 2012). Hierbij wordt geen rekening gehouden met de taalveranderingen die mogelijk op kunnen treden. Enerzijds blijkt de rol van educatie wel positief, gezien het verschil in acceptabiliteit tussen correcte en incorrecte zinnen. De participanten gaven namelijk wel een significant hogere acceptabiliteit voor de correcte zinnen, ook al was dit verschil minder groot dan verwacht. Dat dit verschil kleiner is, heeft waarschijnlijk met name te maken met de mate van acceptabiliteit van *hen* als meewerkend voorwerp. In dit onderzoek werden deze zinnen namelijk over het algemeen erg hoog gescoord, waardoor de incorrecte zinnen een redelijk hoge score behaalden. Ook was dit te zien aan de acceptabiliteit van het onderwerp ten opzichte van het meewerkend voorwerp. De hoger opgeleiden in dit onderzoek bestempelden zowel de correcte als incorrecte zinnen met het meewerkend voorwerp als meer acceptabel dan de zinnen met het onderwerp. Mogelijk is dit verschil te wijten aan het feit dat het gebruik van *hun* als onderwerp een prominente(re) discussie is in het onderwijs. Er wordt vaker gesproken over deze fout. Het gebruik van *hen* of *hun* als meewerkend voorwerp komt naar eigen ervaring minder aan de orde.

In dit onderzoek is gekozen voor een homogene groep van Nederlandssprekende adolescenten met ten minste hbo- of wo-denkniveau. Dit omdat verwacht werd dat deze groep hoger opgeleiden het grootste effect zou laten zien met betrekking tot hypercorrectie. Verschillen in opleiding zijn hierin niet meegenomen. Mogelijk was er geen verschil gevonden tussen hoger opgeleiden en lager opgeleiden en lieten ook de lager opgeleiden dezelfde acceptabiliteit zien. Verder onderzoek naar het verschil tussen opleiding is gewenst. De participanten hadden allemaal een leeftijd van 18 tot 25 jaar. Verschil in generatie had andere resultaten op kunnen leveren. Ouderen hebben meer taalkennis op kunnen doen over de jaren ten opzichte van jongeren. Daarbij is het onderwijs over de jaren veranderd en kan het zijn dat ook daardoor verschillen waren opgetreden. Ook het onderzoeken van het effect van leeftijd zou een interessant vervolgonderzoek zijn. Tot slot zijn de vragenlijsten verspreid binnen ons eigen netwerk. Omdat er in dit netwerk ook verschillende mensen dialect spreken, zou dit mogelijk ook nog verschil kunnen maken. In sommige dialecten wordt namelijk wel gebruik gemaakt van *hun* als onderwerp. Dit zou de algemene acceptabiliteit van *hun* ook zeker kunnen beïnvloeden.

Voor dit onderzoek is een relatief kleine participantengroep geworven. Een grotere studie zou betere en betrouwbaardere resultaten opleveren. Omdat deze participantengroep uit eigen netwerk kwam, is de kans ook groter dan de participanten dezelfde fouten maken. Zij zullen namelijk waarschijnlijk dezelfde educatie hebben gehad. Beter was geweest om participanten vanuit heel Nederland te werven, zodat alle dialecten en wijzen van educatie meegenomen waren.

Naast het feit dat de taalveranderingen niet meegenomen worden in de educatie, lijken de hoger opgeleiden een soort afkeer te krijgen ten opzichte van het woord *hun*. De hoger opgeleiden blijken over het algemeen het gebruik van *hun* veel minder acceptabel te vinden dan *zij* en *hen*. Ook wanneer *hun* wel gebruikt zou moeten worden volgens de prescriptieve regels. Een goede educatie zorgt dus niet altijd voor een correct taalgebruik.

Referentielijst

Grondelaers, S., & van Hout, R. (2012). Where is dutch (really) heading?: the classroom consequences of destandardization. *Dutch Journal of Applied Linguistics*, 1(1), 41–58. <https://doi-org.ru.idm.oclc.org/10.1075/dujal.1.1.05gro>

Hubers, F., Trompenaars, T., Collin, S., de Schepper, K., & de Hoop, H. (2019). Hypercorrection as a by-product of education. *Applied Linguistics*, (20190205). <https://doi-org.ru.idm.oclc.org/10.1093/applin/amz001>

Sherman, T., & Švelch Jaroslav. (2015). “grammar nazis never sleep”: Facebook humor and the management of standard written language. *Language Policy*, 14(4), 315–334. <https://doi-org.ru.idm.oclc.org/10.1007/s10993-014-9344-9>

van Bergen, G., Stoop, W., Vogels, J., & de Hoop, H. (2011). Leve hun! Waarom hun nog steeds hun zeggen. *Nederlandse Taalkunde*, 16(1), 2–29.

Bijlagen

Bijlage 1: Vragenlijst met zinnen

Introductie vragenlijst:

Beoordeel de volgende zinnen op acceptabiliteit, zowel op gebied van grammatica en betekenis. Kies uit: 'zeer slecht', 'slecht', 'redelijk slecht', 'neutraal', 'redelijk goed', 'goed' of 'zeer goed'. Het gaat om jouw mening, dus je kunt geen fout antwoord geven. Je kunt steeds maar één antwoordmogelijkheid aanklikken. Het is niet mogelijk om terug te gaan naar een vorige zin.

Door mee te doen met dit onderzoek, stem je ermee in dat je antwoorden anoniem worden verwerkt. Je begrijpt dat je vrijwillig meedoet aan dit onderzoek. Je mag op ieder moment stoppen met het onderzoek. In dat geval zullen al je antwoorden worden verwijderd. Ook heb je het recht om tot 24 uur na het meedoen met dit onderzoek je antwoorden te laten verwijderen. Hiervoor kun je contact met ons opnemen via meike.rothoff@student.ru.nl.

Vragenlijst 1

Fillers correct:

1. Die man is veel groter dan Jan.
2. Volgende maand gaan we verhuizen en we moeten nu alvast een nieuw bed uitzoeken.
3. Ik erger me aan de lekkende kraan.
4. Peter heeft gestudeerd aan de universiteit, daarom is hij slimmer dan ik.
5. Ik besef zojuist dat ik Karel nog had moeten bellen.
6. Het meisje dat graag kookt is geliefd bij de jongens.
7. De nek van een giraf is langer dan de nek van een olifant.
8. We gaan straks naar de Efteling en we komen pas laat in de avond thuis.
9. Met genoeg deel ik u mee dat u een prijs hebt gewonnen, en ik hoop dat u bij de prijsuitreiking aanwezig bent.
10. De mensen die op vakantie gaan zijn de koffers verloren.

Fillers incorrect:

11. Ik besef me zojuist dat corona langer gaat duren dan verwacht.
12. Ik irriteer me aan het vervelende stemmetje van de logopediste.
13. Ik heb hun gezien bij het concert afgelopen zomer.
14. Ze besloten de wedstrijd af te lassen
15. Bij de H&M hebben ze enkel zo'n zwarte broeken.
16. Die andere studente is daar veel langer mee bezig geweest dan mij.
17. Het varkentje die in de modder rolt is schattig.
18. Die wind was stormachtig en konden we slechts met moeite vooruitkomen.
19. In de zomer steekt Jan wel de barbecue aan, maar houdt Jan niet van de rook.
20. Duizend euro krijg je erbij en zit je nu op vijfduizend euro.

Onderwerp correct:

21. Zij eten een appel.
22. Zij hebben de was gedaan.
23. Moeten zij daar nog heel lang blijven slapen?
24. Zij kunnen morgen niet op mijn verjaardag komen.
25. Zij waren vorig jaar op vakantie naar Frankrijk.

Onderwerp incorrect:

26. Hun hadden de brief gisteren al moeten posten.
27. Hun komen morgen aan in Bali.
28. Drinken hun graag wijn?
29. Hun hadden daar echt alle tijd voor.
30. Zitten hun daar in een restaurant te eten?

Meewerkend voorwerp correct:

31. Hij heeft hun een bloemetje
32. Anneke leest hun een verhaal voor.
33. Lieke schreef hun een brief in het Frans.
34. Moest je hun dat werkstuk niet geven?
35. Bracht de melkboer hun altijd verse yoghurt?

Meewerkend voorwerp incorrect:

36. Schenk jij hen de koffie in?
37. Ik heb hen vijfduizend mails verstuurd, maar ik kreeg geen reactie.
38. Ik heb het hen niet durven vertellen.
39. Onze aardrijkskundeleraar leerde hen een mooi trucje.
40. De marktkoopman verkocht hen een kilo appels.

Vragenlijst 2

Fillers correct:

1. Ik besef zojuist dat corona langer gaat duren dan verwacht.
2. Ik erger me aan het vervelende stemmetje van de logopediste.
3. Ik heb hen gezien bij het concert afgelopen zomer.
4. Ze besloten dat de wedstrijd afgelast moest worden.
5. Bij de H&M hebben ze enkel zulke zwarte broeken.
6. Die andere studente is daar veel langer mee bezig geweest dan ik.
7. Het varkentje dat in de modder rolt is schattig.
8. De wind was stormachtig en slechts met moeite konden we vooruitkomen.
9. In de zomer steekt Jan wel de barbecue aan, maar Jan houdt niet van de rook.
10. Duizend euro krijg je erbij en nu zit je op vijfduizend euro.

Fillers incorrect:

11. Die man is veel groter als Jan.
12. Volgende maand gaan we verhuizen en moeten nu alvast een nieuw bed uitzoeken.
13. Ik irriteer me aan de lekkende kraan.
14. Peter heeft gestudeerd aan de universiteit, daarom is hij slimmer dan mij.
15. Ik besef me zojuist dat ik Karel nog had moeten bellen.
16. Het meisje die graag kookt is geliefd bij de jongens.
17. De nek van een giraf is langer als de nek van een olifant.
18. We gaan straks naar de Efteling en komen we pas laat in de avond thuis.

19. Met genoeg deel ik u mee dat u een prijs hebt gewonnen, en hoop ik dat u bij de prijsuitreiking aanwezig bent.
20. De mensen welke op vakantie gaan zijn de koffers verloren.

Onderwerp correct:

21. Zij hadden de brief gisteren al moeten posten.
22. Zij komen morgen aan in Bali.
23. Drinken zij graag wijn?
24. Zij hadden daar echt alle tijd voor.
25. Zitten zij daar in een restaurant te eten?

Onderwerp incorrect:

26. Hun eten een appel.
27. Hun hebben de was gedaan.
28. Moeten hun daar nog heel lang blijven slapen?
29. Hun kunnen morgen niet op mijn verjaardag komen.
30. Hun waren vorig jaar op vakantie naar Frankrijk.

Meewerkend voorwerp correct:

31. Schenk jij hun de koffie in?
32. Ik heb hun vijfduizend mails verstuurd, maar ik kreeg geen reactie.
33. Ik heb het hun niet durven vertellen.
34. Onze aardrijkskundeleraar leerde hun een mooi trucje.
35. De marktkoopman verkocht hun een kilo appels.

Meewerkend voorwerp incorrect:

36. Hij geeft hen een bloemetje.
37. Anneke leest hen een verhaal voor.
38. Lieke schreef hen een brief in het Frans
39. Moest je hen dat werkstuk niet geven?
40. Bracht de melkboer hen altijd verse yoghurt?